

sibste Foredrag fremdraget nogle Punkter, som have Betydning i saa Henseende, og jeg skal tillade mig at støtte det af ham Anførte. Vi kunne ikke her vedtage en finantsiel Paragraph af en saa stor Betydning, der er saa løst affattet som denne, og som kan drage vor Regjering og hele vort Finantsvæsen ind i aldeles uoverstuelige Vanskeligheder. Det er en umaaelig Mangel ved Forslaget, at der for det Første ikke er anført deri, hvor høi Rente der kan garanteres. Det er jo bekendt, at der i de forskjellige Lande i Verden garanteres meget forskjellig Rente for Jernbaneanlæg; der er Jernbaner, som have indtil 10 pCt. Rente garanterede; vi kunne altsaa ikke give fra os en Bestemmelse om, at der kan gives en Rentegaranti, uden at sige, hvor høi den Rente maa være, som garanteres. Dernæst er det paa ingen Maade nok, naar der staaer, at der kan garanteres Rente af den beviistlig anvendte Anlægscapital; thi det er en fuldstændig Misforstaaelse, som den høitærede Indenrigsminister nylig gjorde sig skyldig i, naar han anførte, at der ved de Indvendinger, der ere gjorte herimod, skulde være udtalt nogen Mistillid med Hensyn til den Beregning, der skulde finde Sted af, hvorvidt den omhandlede Anlægscapital virkelig var anvendt eller ikke. Derom er der ikke Tale; men Taler er om, at man ikke kan gaae ind paa at indrømme Statens Andeel i et Foretagende, naar saaledes Anlægscapitalens Størrelse er aldeles ubestemt, og Ingen kan vide, hvor mange Millioner der vilde blive anvendte til et saadant Foretagende. Der er altsaa her en meget stor Mangel, idet det Hele staaer som en fuldstændig ubestemt Sum, for hvilken vi skulde give Rentegaranti. Men, mine Herrer, dertil kommer endnu dette, at det under vore nuværende Forhold er en meget mislig Sag for os at gaae ind paa saadanne Foretagender, som vilde give os en hyderligere Udsigt til at maatte komme til at give Tilflugt til vore Jernbaner. Vi ere allerede i den Henseende dybt, maastee noget for dybt, indvirkede, og med al den Interesse, som vi kunne have for, at vort Jernbanevæsen maa udvikles — Noget, jeg ogsaa sætter Priis paa — troer jeg dog, at vore finantsielle Omstændigheder ere saaledes, at vi skulde være

varksomme i saa Henseende, og derfor vil jeg fraraabe at stemme for Forslaget under Nr. 16.

Ordføreren: Jeg antager, at Discussionen er ført vidt nok, hvad Retningen af Banen angaaer, ligesom ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Bestemmelsen om, at den skal føres over paa Jerne eller dette kan henstilles til Regjeringen og den Overeenskomst, den kan slutte om en saadan videre Udvikling af Jernbanenettet. Jeg skal derimod blot tillade mig et Par Ord som Svar paa, hvad den ærede sibste Taler httrede. Jeg kan villigt indrømme ham, at vor finantsielle Tilstand ikke er af den Art, at der kan være nogen sær Opfordring til at forsøge vore aarlige Udgifter, men jeg maa endnu bestandigt være af den Formening, at der ikke er nogen Fare ved at give en Rentegaranti for det Halve af den beviistlig anvendte Anlægscapital. Den Bane, der her er Tale om at bygge, gaaer jo igjennem frugtbare Egne paa Sjælland og gjennem maastee endnu frugtbare Egne paa Volland og Falster, og jeg kan derfor ikke troe, at den ikke engang skulde kunne forrente det Halve af sin Anlægscapital. Derimod har det ærede Medlem saavel som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds Ret i, at Fleertallet har begaaet en Feil, ved ikke at angive den Rente, for hvilken den har tænkt sig Garantien given. Feilen er fremkommen ved, at man ved Medskrivningen ikke har været opmærksom paa, at § 5 og den nye Paragraph ikke staae i nogen Forbindelse med hinanden i saa Henseende, men jeg kan udtale for det høie Thing, at det har været vor Mening, at Rentegarantien skulde gives for 4 pCt. Renter i Lighed med, hvad der tidligere er blevet garanteret det sjællandske Selskab. Hvis altsaa det høie Thing ikke ellers finder nogen Grund til at forkaste vor nye Paragraph, vil der ikke være nogen Grund dertil i den af os begaaede Forglemmelse.

L. Olsen: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, saa er det for at erklære, at jeg stemmer for Forslaget om at føre Banen til Rjøge, thi jeg anseer det for meget beklageligt, hvis den ikke skulde komme til at gaae denne Vej. Ellers